

SZEGEDI TÖRVÉNYSZÉK
útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
részére

SZEGED
Széchenyi tér 4.
6720

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1501-0/2016
Érkezett:	2016 SZEPT 02.
Példány:	3
Melléklet:	3x4+6 db
Kezelőiroda:	

SZEGEDI TÖRVÉNYSZÉK	
6	
Érk.:	2016 AUG 25. 31.
Példány:	3 Mell.: 3 + megl + los.
Az ügyiratsz.:	F.P. 22/162/2013

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyfelem, **POSTA CSABA** (született: [redacted], anyja neve: [redacted] szám alatti lakos képviseletében (1. számú melléklet: ügyvédi meghatalmazás), a Kúria Gfv.VII.30.371/2015/5. számú ítélete, a Szegedi Törvényszék 7.P.22.162/2013/23. számú ítélete, továbbá a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.437/2015/4. számú jogerős ítélete, mint bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítása iránt – a törvényes határidőn belül – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy

- állapítsa meg az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a Kúria Gfv.VII.30.371/2015/5. számú ítélete, a Szegedi Törvényszék 7.P.22.162/2013/23. számú ítélete, továbbá a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.437/2015/4. számú jogerős ítélete, mint bírói döntés alaptörvény-ellenességét és a hivatkozott ítéleteket az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján megsemmisíteni és az ügyben eljáró hatóságokat új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítani szíveskedjen.

A felperesnek az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (1b) a) pontja szerinti jogosultsága igazolása érdekében elő kívánom adni, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § (1) bekezdésében meghatározottak szerinti, az egyedi ügyben érintett személy, mivel az érintett ügyben peres félként (felperesként) részt vett.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

1./ A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése:

- a Kúria Gfv.VII.30.371/2015/5. számú ítélete,
- a Szegedi Törvényszék 7.P.22.162/2013/23. számú ítélete,
- a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.437/2015/4. számú ítélete

A határidő-számításhoz szükséges adatok közlése:

A Kúria Gfv.VII.30.371/2015/5. számú ítélete átvételének napja: 2016. június 21.

2./ Az Alaptörvényben biztosított, peres eljárás során sértett jogok megnevezése:

Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás című fejezete értelmében: *„Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése. Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”*

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének XXIV. cikke értelmében: *„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”.*

Az Alaptörvény Alapvetés című fejezete M) cikk (2) bekezdése értelmében: *„Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.”*

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése értelmében: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sért.”*

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében: *„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”*

3./ A közvetlen érintettség kifejtése, az eljárás megindításának indokai:

a./ Az eljárás előzményei:

Ügyfelem és az alperes jogelődje ([REDACTED]) között egyedi kölcsönszerződés jött létre ([REDACTED]) 2007. július 26. napján a Chevrolet Tacuma 1.6 gépjármű (alvázszám: KL1VF756J7K708009) megvásárlása finanszírozása vonatkozásában. Az egyedi kölcsönszerződés megnevezéssel ellátott dokumentum szerint a felperes 615.000,- Ft önerő mellett, 3.485.000,- Ft tőke kölcsönt vett fel és e kölcsön 120 hónap futamidőre 37.742,- Ft/hó törlesztéssel kalkulált tájékoztató és e feltételeket tartalmazó szerződés szerint vállalta fizetési kötelezettségeit.

A kölcsönszerződés egy formanyomtatvány alapján készült, az abban foglalt pontjainak az ismertetésére és megtárgyalására nem kerülhetett sor, hiszen azok előre el lettek készítve, ebben kompetens személy nem volt jelen az aláíráskor. Posta Csaba nem kapott tájékoztatást arra nézve, hogy a szerződésben a CHF megjelölés pontosan mit jelenthet számára, hiszen abban csak forint összegek szerepelnek, sem az árfolyamot, sem CHF-ben megjelölt hitelösszeget nem tartalmazza sem az ajánlat, sem a kölcsönszerződés.

Ügyfeletem nem tájékoztatták arról, hogy a deviza alapú szerződések deviza kockázata pontosan mit is jelent, így a fenti fogalom tartalmát, határait, vagy a kockázat mértékét megítélni nem tudta, nem állt módjában felmérni a szerződéskötést követően bekövetkezett változásokat, amely változásról a szakember közgazdászok is vitáznak mind a mai napig.

A fentiekben hivatkozott szerződés, valamint annak egyoldalú banki módosításai nemcsak kedvezőtlenek voltak, hanem – mivel a fizetendő tőke összege a duplájára nőtt – Ügyfelem számára az ellehetetlenítést jelentette olyan aránytalan teher kirovásával, mely terhet a felperes a szerződés aláírásának időpontjában nem kívánt vállalni.

b./ Felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

Fentiekre tekintettel Ügyfelem, mint felperes képviselőjében keresetet nyújtottam be a Szegedi Törvényszék részére a [REDACTED] Zrt-vel, mint alperessel szemben 2013. november 18. napján, melyben elsődlegesen kértem a felperes és az alperes között létrejött kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását, figyelemmel a Hpt. 47. § (1) bekezdés b.) pontjára. Az alperessel szemben előterjesztett másodlagos kereseti kérelmemben kértem annak megállapítását, hogy a perbeli kölcsönszerződés 615.000,- Ft önerő mellett, 3.485.000,- Ft tőke kölcsön folyósítására és ezen kölcsön 120 hónap futamidőre 37.742,- Ft/hó törlesztő részlet megfizetésére jött létre, melynek tartalma szerint összesen 4.529.041,- Ft-ot kell a hitelező részére a felperesnek visszafizetnie. Kereseti kérelmemben a felperes képviselőjében harmadlagosan kértem annak megállapítását, hogy az alperes által alkalmazott egyoldalú szerződésmódosításra tekintettel a szerződés részlegesen érvénytelen.

Módosított keresetemben kifejtettem álláspontomat, miszerint a Ptk. 222-223. §-a alapján, valamint a 217. § (1) bekezdése alapján a fenti kölcsönszerződés nem jött létre.

Az alperes ellenkérelmében, fenti keresetem elutasítását kérte, vitatva a hivatkozott szerződés fogyasztói jellegét, mivel álláspontja szerint a felperes a szerződést egyéni vállalkozóként, üzletszerű gazdasági tevékenysége megvalósítása érdekében kötötte.

c./ Az elsőfokú bíróság ítélete

A Szegedi Törvényszék 2015. március 3. napján kelt 7.P.22.162/2013/23. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította arra hivatkozással, hogy a perbeli szerződés nem minősül a Ptk. 685. § d) pontja alapján fogyasztói szerződésnek, mivel az nem független a felperes által folytatott gazdasági és szakmai tevékenységtől, így megállapította, hogy a Hpt. 213. §-ában foglalt rendelkezések nem alkalmazhatóak a jogvitában. *(2. számú melléklet: Szegedi Törvényszék 7.P.22.162/2013/23. számú ítélete).*

d./ A felperes fellebbezése

2015. május 7. napján a Szegedi Törvényszék 7.P.22.162/2013/23. számú ítéletével szemben a törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztettem elő a Szegedi Ítéltábla részére, melyben előadtam álláspontomat, miszerint a perbeli kölcsönszerződés fogyasztói szerződésnek minősül, így a Szegedi Törvényszék tévesen hivatkozott a fogyasztói szerződések minősítésével kapcsolatban, hiszen a kialakult bírói gyakorlat ellentétes az ítélet jogértelmezésével. Fellebbezésemben előadtam továbbá, hogy álláspontom szerint a Szegedi Törvényszék a tényállást nem tárta fel megfelelően, a lefolytatott bizonyításból okszerűtlen következtetéseket vont le, az ítélet alapjául szolgáló jogszabályt tévesen értelmezte.

e./ A másodfokú bíróság ítélete

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokon eljáró bíróság Pf.II.20.437/2015/4. számú jogerős ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta *(3. számú melléklet: a Szegedi Törvényszék 7.P.22.162/2013/23. számú ítélete).*

Indoklásában előadta, hogy a bírói gyakorlatra tekintettel egy szerződés csak akkor minősülhet fogyasztói szerződésnek, ha az független a szerződő fél üzleti, gazdasági céljaitól. Rögzíti továbbá, hogy a szerződéskötési célok a szerződéskötés időpontja tekintetében vizsgálható, melyből következik, hogy az eredetileg fogyasztói szerződésnek nem minősülő szerződést akár az eredeti szerződéskötési célokban, akár egyéb körülményekben bekövetkező változások nem tehetik fogyasztói jellegűvé.

f./ A felperes felülvizsgálati kérelme

A jogerős ítélettel szemben Ügyfelem, mint felperes képviseletében felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő, amelyben elsődlegesen a fenti ítéletek hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kértem.

g./ A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítélete

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.371/2015/5. számú – ügyvédi irodám részére 2015. június 21. napján kézbesített - ítéletében a Szegedi Ítéltábla hivatkozott ítéletét hatályában fenntartotta (4. számú melléklet: *felülvizsgálati kérelem és a Kúria Mfv.III.10.302/2014/4. számú ítélete*).

A Kúria hivatkozott számú ítéletének indokolása szerint a Ptk. 685. § e) pontjában meghatározott feltételek vizsgálata során annak van ügydöntő jelentősége, hogy a szerződéskötés előkészítése folyamatában, milyen tények váltak a pénzügyi intézmény számára ismertté az adós személyét illetően az általa kért kölcsönösszeg felhasználásának célja, módja vonatkozásában. Megállapította továbbá azt, hogy az eljáró bíróságok okszerűen minősítették a perbeli szerződést nem fogyasztói szerződésnek, mivel álláspontja szerint a minősítés szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az adós ténylegesen, a későbbiekben mire használta a gépjárművet, azt a vállalkozás a tárgyi eszköz nyilvántartásában szerepelteti-e, egyéni vállalkozásában milyen költséget számol el utána, vagy későbbi időpontban a vállalkozást esetleg szünetelteti-e.

4./ Indoklás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel

Álláspontom szerint a Kúria Gfv.VII.30.371/2015/5. számú ítélete –amellyel a Szegedi Törvényszék 7.P.22.162/2013/23. számú, illetve a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.437/2015/4. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja - súlyos alkotmányossági aggályokat vet fel, illetve az Alaptörvénybe ütköző tekintettel arra, hogy a hivatkozott ítélet meghozatala során Ügyfelem Alaptörvénybe foglalt jogainak sérelme következett be az alábbiak miatt:

Amint azt a jogerős ítélettel szembeni fellebbezésemben, valamint a felperes képviseletében benyújtott felülvizsgálati kérelemben is előadtam, álláspontom szerint sem az első fokon, sem a másodfokon eljáró bíróság nem tárta fel megfelelően a tényállást, a lefolytatott bizonyításból okszerűtlen következtetéseket vont le, az ügy eldöntése szempontjából releváns tényeket és bizonyítékokat figyelmen kívül hagyott.

Az első fokon eljáró bíróság ítéletével a felperes keresetét és az alperes vizontkeresetét egyaránt elutasította. A felperes keresete elutasításának legfőbb indokaként a bíróság azon megállapítása szolgált, amely szerint a felek között létrejött kölcsönszerződés nem fogyasztói szerződés. Az ítélet indokolása értelmében: „*A kialakult bírói gyakorlat szerint a szerződő fél a szerződések értelmezése tekintetében akkor minősül fogyasztónak, ha a szerződést olyan célból köti, amely független az általa folytatott gazdasági vagy szakmai tevékenységtől (EBH.2005/1321. számú határozat II.)*”

„A perbeli szerződésre a módosított Hpt. Rendelkezés nem alkalmazható, azonban a felperes üzletszerű gazdasági tevékenysége folytatása során, folyamatosan használta a gépjárművet, a magánhasználat nem volt kizárólagos, ezért a szerződés nem fogyasztói.”

Az első fokon eljáró bíróság megállapítását kizárólag a felperes azon nyilatkozatára alapozta, hogy a perbeli gépjárművet alkalmanként munkavégzés céljából is igénybe vette és a bíróság annak ellenére jutott arra a megállapításra, hogy a felek között létrejött kölcsönszerződés nem bír fogyasztói jelleggel, hogy a perben a felperes által megtett további nyilatkozatok, valamint csatolt okirati bizonyítékok kivétel nélkül a szerződés fogyasztói jellegét igazolják.

A felperes a 2014. szeptember 15. napján megtartott tárgyaláson tett nyilatkozatai – amelyek szerint az autót nem vitte be a vállalkozásába, a munkavégzés helyszínére az esetek túlnyomó többségében nem az autó segítségével jutott el – álláspontom szerint a szerződés fogyasztói jellegét egyértelműen alátámasztják. Az első fokú bíróságok figyelmen kívül hagyták továbbá azt a nyilvánvaló, köztudomású tény, hogy a perbeli gépjármű személyautó jellegére tekintettel anyagszállításra nyilvánvalóan nem alkalmas, a felperes a munkavégzéséhez szükséges anyagok szállítását ezért nyilvánvalóan csak teherautó igénybevételel valósíthatta meg, szerszámaikat pedig kerékpárral is magával tudta vinni. Tekintettel arra, hogy a felperes munkáját kizárólag Balmazújvároson és annak közvetlen vonzáskörzetében végezte, mely egy 205,45 km² alapterületű, 17.496 lakosú kisváros, ezért a település csekély méretére tekintettel nem volt indokolt a munkavégzés helyének megközelítéséhez gépjármű igénybevétele. Életszerűtlen tehát azt feltételezni, hogy a felperes részben, illetve egészben azért vásárolta meg a perbeli járművet, hogy azzal épületasztalosi vállalkozói tevékenységét folytassa. Nyilvánvaló, hogy amennyiben a felperes a gépjárművet vállalkozási tevékenységének körében rendszeresen igénybe vette volna, úgy azzal nem csak átlagosan évi 7.000 km-t tett volna meg.

A felperes egyébként vállalkozási tevékenységét immár 4 éve szünetelteti – amely szünetelést egy alkalommal, 2013-ban szakított meg 1 hónap időtartamra -, a gépjárművet így nem is vehette igénybe vállalkozási tevékenysége körében, illetve ez a tény is azt bizonyítja, hogy a felperes vállalkozása nem olyan jelentős, hogy amiatt a felperes részéről indokolt lett volna járművet vásárolnia. Az első fokú eljárás során becsatoltam továbbá a felperes könyvelőjének nyilatkozatát, melynek tanúsága szerint a felperes a perbeli gépjárművet magánszemélyként vásárolta meg, azzal összefüggésben egyéni vállalkozásában semmilyen költséget nem számolt el, és a gépjármű a vállalkozás tárgyi eszköz nyilvántartásában soha nem szerepelt.

A másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú bíróság álláspontjával e tekintetben maradéktalanul egyet értett, kiemelve a következőket:

„...az eredetileg fogyasztói szerződésnek nem minősülő szerződést akár az eredeti szerződéskötési célokban, akár egyéb körülményekben bekövetkező változások nem tehetik fogyasztói jellegűvé. A jelen ügyben tehát közömbös a felperes vállalkozásának a szerződéskötést követő időpontban történő szüneteltetése.”

A Ptk. 685. § d) és e) pontjai értelmében: „d) *fogyasztó: a gazdasági vagy szakmai tevékenység körén kívül eső célből szerződést kötő személy;*

„e) *fogyasztói szerződés: az a szerződés, amely fogyasztó és olyan személy között jön létre, aki (amely) a szerződést gazdasági vagy szakmai tevékenysége körében köti;”*

Álláspontom szerint az eljárás során lefolytatott bizonyítás és különösen a felperes könyvelőjének igazolása, illetve a felperes nyilatkozatai alapján a perbeli kölcsönszerződés fogyasztói jellege nem lehet kérdéses, ugyanis:

- a felperes a gépjárművet nem a vállalkozás céljára vásárolta, azt a vállalkozásába nem vitte be,
- az egyéni vállalkozásában semmilyen költséget nem számolt el utána,
- a gépjárművet a vállalkozás tárgyi eszköz nyilvántartásában nem szerepeltette és
- a gépjárművet szinte kizárólag magáncélra használta.

Az alperes által előadottakkal ellentétben álláspontom szerint teljesen életszerű, hogy egy magánszemély a tulajdonában lévő gépjárművet esetenként a foglalkozásának gyakorlásához is igénybe veszi, azonban az ügylet fogyasztó jellegére ez a körülmény egyáltalán nincs hatással, azt semmilyen formában nem befolyásolja. Ellenkező esetben ugyanis szinte egyetlen magánszemély által megkötött gépjármű adásvételi szerződést, illetve ilyen célből kötött hitelszerződést sem lehetne

fogyasztói szerződésnek minősíteni, hiszen nyilvánvaló az, hogy egy dolgozó ember a saját céljaira vásárolt személygépkocsiját – legalább alkalmanként – munkába járásra is használja.

Megjegyzem, hogy a felperes vállalkozói minősége a perbeli hitelszerződés megkötése kapcsán kizárólag azért merült fel, mert az adásvétel, illetve finanszírozás kapcsán eljáró ügyintéző megkérdezte a felperestől, hogy van-e állandó jövedelme (nyilván a hitelképességgel kapcsolatos körülmények feltárása érdekében), melyre válaszolva a felperes előadta, hogy egyéni vállalkozóként tevékenykedik, de arról szó sem esett, hogy ő az autót vállalkozói minőségében vásárolná meg az egyéni vállalkozás céljaira.

Álláspontom szerint a határozat meghozatalát megelőzően a bíróságoknak a fenti tényeket értékelniük kellett volna (annál is inkább, mivel azokra fellebbezésben, illetve keresetben, valamint felülvizsgálati kérelmemben hivatkoztam is), és ennek megfelelően - kétség esetén – további bizonyítást kellett volna lefolytatni arra vonatkozóan, hogy a tisztázásra kerüljenek a szerződéskötés körülményei, annak részletes feltárásával a tényállás megállapítása, annak megállapítása érdekében, hogy a hivatkozott kölcsönszerződés fogyasztói szerződésnek minősül-e.

A fentiek értelmében tehát a Szegedi Törvényszék, a Szegedi Ítéletőközlöny, valamint a Kúria hivatkozott határozatai meghozatala során a tényállást nem tárták fel kellő körültekintéssel, valamint a bizonyítási eljárás lefolytatását követően a bizonyítékokat nem megfelelően értékelték, illetve az alkalmazandó jogszabályokat tévesen, illetve Alaptörvénybe ütközően értelmezték.

Ügyfelem tisztességes eljáráshoz, tulajdonjoghoz, illetve ésszerű, tisztességes és erkölcsös bírói döntéshez fűződő jogait az Alaptörvény alábbi rendelkezései teremtik meg:

Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás című fejezete értelmében: *„Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése. Valljuk, hogy néppuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”*

Az Alaptörvény idézett rendelkezései értelmében az ítéletőközlöny eljárása ellentétes az Alaptörvény legalapvetőbb, alapvető szintű célkitűzéseivel, illetve szellemiségével, hiszen döntésével gyakorlatilag szentesíti azt az állapotot, hogy Ügyfelem becsületesen dolgozó, tisztességes állampolgárként kilátástalan helyzetbe kerüljön, a fogyasztói szerződés minősítésével kapcsolatos kérdés értelmezése következtében.

A hivatkozott számú döntések méltánytalan és igazságtalan helyzetet teremtenek, mely nyilvánvalóan ellentétes az Alaptörvény idézett rendelkezéseivel és szellemiségével.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének XXIV. cikke értelmében: *„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”.*

A Kúria hivatkozott ítélete - a Szegedi Törvényszék 7.P.22.162/2013/23. számú, illetve a Szegedi Ítéletőközlöny Pf.II.20.437/2015/4. számú jogerős ítéletére is kiterjedően - álláspontom szerint ellentétes az Alaptörvény idézett rendelkezéseivel, hiszen tisztességtelen, méltánytalan helyzetet teremt Ügyfelem számára azáltal, hogy anyagilag teljesen lehetetlen helyzetbe sodorja.

Az Alaptörvény Alapvetés című fejezete M) cikk (2) bekezdése értelmében: *„Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.”*

Álláspontomat továbbra is fenntartom, miszerint Ügyfelem és az alperes jogelődje között létrejött szerződés fogyasztói szerződésnek minősül, így az Alaptörvény idézett rendelkezésével ellentétes a hivatkozott ítélet, hiszen Ügyfelem, mint fogyasztó az ügyletkötés szempontjából gyengébb félnek

minősül, a hivatkozott ítélet végső soron Ügyfelem emberi méltóságához való joga sérelmének bekövetkezéséhez vezetne.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*”

Álláspontom szerint az eljáró bíróságok megsértették a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát, amikor a ténymegállapítás során figyelmen kívül hagyták a felperes által előadott körülményeket, hiszen döntéshozataluk során a felperes által csatolt okirati bizonyítékok, további nyilatkozatok mérlegelése nélkül állapították meg a szerződés nem fogyasztói jellegét.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § értelmében: „*Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés*

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Álláspontom szerint mivel a Kúria Gfv.VII.30.371/2015/5. számú ítélete, a Szegedi Törvényszék 7.P.22.162/2013/23. számú ítélete, továbbá a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.437/2015/4. számú jogerős ítélete az Alaptörvénybe ütközik, ezért azt a Tisztelt Alkotmánybíróságnak meg kell semmisítenie.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a súlyos és helyrehozhatatlan kár, hátrány elkerülése érdekében a 2011. évi CLI. törvény 61. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a kifogásolt döntések végrehajtásának felfüggesztésére szíveskedjen a bíróságot felhívni.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó jogosultságát az Abtv. 27. §-a alapozza meg.

5./ Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.437/2015/4. számú jogerős ítéletével szemben a felperes a Kúriához felülvizsgálati kérelemmel fordult, amely alapján Gfv.VII.30.371/2015. számon volt folyamatban felülvizsgálati eljárás. A Kúria Gfv.VII.30.371/2015/5. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta, tehát a kérelmező jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

6./ Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást az ügyben:

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve perújítás kezdeményezésére nem került sor.

7./ Az indítványozó nevének közzétételéhez, illetve az indítványban szereplő személyes adatok közzétételéhez hozzájárul.

Képviselési jogosultságomat igazoló ügyvédi meghatalmazásomat mellékelten csatolom.

Debrecen, 2016. augusztus 22.

Tisztelt

Melléletek:

- 1. számú melléklet: ügyvédi meghatalmazás
- 2. számú melléklet: a Szegedi Törvényszék 7.P.22.162/2013/23. számú ítélete
- 3. számú melléklet: a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.437/2015/4. számú ítélete
- 4. számú melléklet: a Kúria Gfv.VII.30.371/2015/5. számú ítélete